

ΕΤΗΣΙΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

Ἐν Ἀθήναις..... φρ. 10—
 » τὰς ἐπαρχίας..... » 12—
 » τῆ ἀλλοδαπῆ..... » 20—

Ἡ συνδρομὴ εἶναι ἐτησία καὶ ἀρχεται ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους.

ὑπὸ τῆς γνωστῆς βιενναίας οἰκονομολογικῆς ἐφημερίδος «*Moniteur de la Chance Universelle*» (Μηνύτωρ τῆς Παγκοσμίου Τύχης) ἐξεδόθη ἀρτίως βιβλίον περιέχον πλείστας πληροφορίας ἀναγομένας εἰς πάντα τὰ μετὰ λαχείων εὐρωπαϊκὰ δάνεια (αὐστριακὰ, βελγικὰ, γαλλικὰ, γερμανικὰ, ἐλβετικὰ, ἰταλικὰ, ὀλλανδικὰ, ῥωμουνικὰ, ῥωσικὰ καὶ τουρκικὰ), ὡς καὶ πάντας ἀνεξαιρέτως τοὺς ἀριθμοὺς τῶν ὁμολογιῶν αὐτῶν, τῶν κληρωθεισῶν ἀπὸ τῆς πρώτης κληρώσεως τῶν ἐν λόγῳ δανείων μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1879.

Τὸ ἀνωτέρω βιβλίον εὐρίσκεται ἐν τῷ γραφείῳ τῆς «Ἐστίας», καὶ δύνανται οἱ συνδρομηταὶ αὐτῆς, ὅσοι εἶνε κάτοχοι ὁμολογιῶν τῶν ἀνωτέρω δανείων, νὰ συμβουλευθῶσιν αὐτό.

ΣΤΗΛΗ ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ

ὑπὲρ πατριωτικῶν καὶ ἀγαθοεργῶν σκοπῶν.

Ὁ κ. Ἀλέξ. Κ. Νέγγρη δι' ἑαυτὸν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς τοῦ προσήνεκτον εἰς τὸν φιλολογικὸν σύλλογον «Παρνασσόν» εἰς μνήμην τοῦ ἀπὸ ἀποβίωσαντος πατρὸς των Κωνσταντίνου Νέγγρη φρ. 1,000.

ὑπὲρ τῆς Ἐταιρίας πρὸς ἴδρυσιν φυλακῶν ἐψήφισαν ἐτησίας ἐσφορὰς διάφοροι δῆμοι τοῦ Κράτους ἀναλόγως τῶν πόρων αὐτῶν.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

2192. Ἐστία. Ἐκδίδεται κατὰ κυριακὴν. Ἔτος Ε'. Τόμος Ι', 3 Αὐγούστου 1880. Ἀριθ. 240 (188). Λεπτά 20. Ἀθήναις, γραφεῖον τῆς «Ἐστίας», ὁδὸς Σταδίου, ἀριθ. 6, 4^{ος}, σ. 16. Περὶ ἐπιπέδου: Στραγιῆς τοῦ πρωτοκλήτου δικαστηρίου τῆς ἐπαρχίας Καλαβρυτῶν ἐπὶ Καποδιστριαίου.

— Αἱ ἀναμνήσεις τοῦ Σεπτεμβρίου ὑπὸ Δ. Βικέλα.— Ἄνευ οἰκογενείας. (Μυθιστορία Ε. Μαλῶ, βραβευθεῖσα παρὰ τῆς γαλλικῆς ἀκαδημίας. Μετάφρ. Α. Ρ. Ραγκαβῆ).— Βροχόδενδρον.— Δάνειον Πνεύμα.— Ἐντυπώσεις.— Ἀληθείαι.

— Μία συμβουλή κατ' ἐξομολογίας.
 2193. D. Bikelas, Luki Laras. Tradotto dal greco da A. N. T. Venezia, tipog. del giornale «Il Tempo», 1880, in 12°, p. 206. Lire it. 1, 50. [Τοῦ διχρήματος τούτου, δημοσιευθέντος τὸ πρῶτον ἐν τῷ Ζ' τόμῳ τῆς «Ἐστίας» (α' ἔξαμην. 1879), ἐγένοντο αἱ ἐπόμεναι μεταφράσεις: Εἰς τὴν γαλλικὴν ὑπὸ τοῦ Μαρκησίου de Queux de Saint-Hilaire, εἰς τὴν γερμανικὴν ὑπὸ τοῦ μακαρίτου W. Wagner καὶ εἰς τὴν δανικὴν ὑπὸ τοῦ κ. I. Πίου].

2194. L'Albanie et les Albanais par le colonel Becker. Paris. [Brochure grand in-8. p. 2]

2195. La Guerre d'Orient en 1877-1878. Étude stratégique et tactique des opérations des armées russe et turque, ouvrage rédigé sur les documents officiels, 4e fascicule; Dumaine. Paris, 1880.

Γνωστὸν ὅτι εἰς πολλὰ πανεπιστήμια γίνονται δεκταὶ γυναῖκες ἵνα σπουδάζωσι τὴν ἰατρικὴν καὶ λαμβάνωσι διδακτορικά διπλώματα. Ἐκ τῶν γυναικῶν τούτων αἱ πλείοτεραι εἰσὶ νεάνιδες Ῥωσίδες, εἰς δὲ ἐν τούτοις μέχρι πρότινος δὲν ἐπετρέπετο ἐν τῇ ἰδίᾳ πατρίδι νὰ ἐπιχειρῶσι τὴν θεραπείαν ἀσθενῶν, ὡς οἱ τοῦ ἰσχυροῦ φύλου συνάδελφοι αὐτῶν. Ὁ κόμης Τολστόϊ, πρῶην ἐπὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως ὑπουργός, ἦτο ὁ ἀσπονδότερος πολέμιος τῶν γυναικῶν ἰατρῶν, ἀκτινὲς οὐδὲν κατώρθωσαν νὰ ἐπιτύχωσιν, αὐτοῦ ὑπουργοῦντος.

Τελευταῖον ὁμοῦ ἀγγέλλεται ὅτι αὐτοκρατορικὸν οὐκ ἀξιόνην ἔδημοσιεύθη, δι' οὗ παραχωροῦνται εἰς τὰς γυναῖκας ἰατροῦς τὰ αὐτὰ προνόμια, ὧν ἀπολαύουσιν οἱ ἄνδρες, ὡς καὶ τὸ δικαίωμα νὰ φέρωσι τὰ σήματα. ἄτινα καὶ ἐκείνοι φέρουσι.

— Ὁ γνωστὸν, γράφει ἐν τῷ τελευταίῳ αὐτῆς φύλλῳ ἡ *Revue politique et litteraire*, τῆς συστάσεως τοῦ κ. Legouvé εἰς τὰ δημοτικὰ σχολεῖα τῆς Γαλλίας ἔχει εἰσαχθῆ τὸ μάθημα τῆς γενομένης τῆ φωνῆ ἀναγνώσεως. Τελευταῖον ἐγένετο διαγωνισμὸς εἰς τὸ μάθημα τοῦτο μεταξὺ τῶν δέκα καλλιτέρων μαθητῶν. Τῆς ἐπὶ τούτῳ ἐπιτροπῆς προήδρευεν αὐτὸς ὁ Legouvé, μέλη δ' αὐτῆς ἦσαν ὁ δήμαρχος τοῦ γ' διαμερισματος, εἰς ἀνώτατος ἐπιθεωρητῆς καὶ τρεῖς καθηγηταί. Ἀπεδείχθησαν δ' ἐν τῷ διαγωνισμῷ οἱ ἐξαιρέτοι καρποί, οὗς παρήγαγεν ἡ εἰσαγωγή τοῦ μαθήματος τούτου. Ἡ σφαλερὰ ἀπαγγελία, ὅποια γίνεται εἰς τὰ λόκεια καὶ τὰ γυμνάσια, ἐξέλιπεν ὅλως· ἡ δὲ νῦν διδασκαλιὴ οὐδὲν ἔχει τὸ ἐπιτετηθευμένον καὶ θεατρικόν, ἀλλ' εἶνε ἀπλή καὶ φυσικὴ, οἷαν ἀπαιτεῖ τὸ ἀναγινωσκόμενον εἶδος τοῦ λόγου.

— Δύναται νὰ διατηρηθῆ ἐπὶ μακρὸν χρόνον ὁ ἀνθρώπινος ὀργανισμὸς διὰ μόνης τῆς χρήσεως τοῦ ὕδατος; Τοιοῦτο εἶνε τὸ πρόβλημα, τὸ ὅποιον ἐσπούδασε κατ' αὐτὰς ἐν τῷ ἰδίῳ αὐτοῦ σώματι Ἄμερικανός τις ἰατρός. Ὁ ἰατρός Tanner, ὁ ἦρωας τοῦ πειράματος τούτου, τὸ ὅποιον παρηκολούθησε μετὰ πολλῆς περιεργείας ἅπασα ἡ Ἄμερική, κατοικεῖ ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ, διακίρμυξ δὲ ὅτι αἱ ἱατρικαὶ θεωρίαι περὶ θανάτου ἐξ αἰτίας εἰσὶν ἀνυπόστατοι, καὶ ὅτι αὐτὸς ἠδύνατο νὰ ζῆσθ ἀπέχων ἐντελῶς πάσης τροφῆς ἐπὶ τεσσαράκοντα ἡμέρας. Τὸ πείραμα τοῦτο ἤρξατο τῷ 28 Ἰουνίου (ἔ. ν.), τηλεγράφημα δὲ τοῦ πρακτορείου Reuter, ἀφίχθῃ ἐν τῷ ἔβδομῳ αὐτῆς, ὑπὸ ἡμερομηνίαν 8 Αὐγούστου (ἔ. ν.) ἀγγέλλει ὅτι «ὁ ἰατρός Tanner συνεπλήρωσε τὰς τεσσαράκοντα ἡμέρας τῆς νηστείας, ἣν εἶχεν ἀναλάβει νὰ ἐκτελέσῃ». Ὅτε ἀνέλαβε τὸ πείραμα ἐκλείσθη ἐντὸς μεγάλῃς αἰθούσης, ἡ δὲ κλίνη τοῦ ἐτέθη ἐπὶ μεγάλῃς τραπέζης ὅπως μὴ δυνθῆ νὰ διαφύγῃ τὸ ὄμμα τῶν ἐπιτηρούντων αὐτὸν ἰατρῶν. Ἐπὶ δεκατέσσαρας ἡμέρας οὕτε ὕδωρ κἂν ἔλαβεν, ὅτι δὲ ἐξυγίσθη προέκυψεν ὅτι ἀπώλεσεν 25 λίτρας βάρους. Ἀπὸ τῆς δεκάτης πέμπτης ἡμέρας ἤρχισε νὰ πίνῃ ὕδωρ καὶ νὰ λούεται συχνάκις. Κατὰ τὰς ἐφημερίδας τῆς Νέας Ὑόρκης, ὁ ἰατρός Tanner ὁμοιάζει νῦν πρὸς γέροντα ἐντελῶς ἐξηνητημένον. Τὰ χαρακτηριστικὰ αὐτοῦ εἶνε μαρμαρωδὴ καὶ ἐκφράζουσαν ἀγωνίαν· οἱ παλμοὶ τῆς καρδίας του εἶνε ἄτακτοι, τὸ δὲ ἀνάστημά του ἠλαττωθῆ ἐπέκεινα τῶν δύο δακτύλων. Ἄγγλος ἰατρός δηλοῖ, ἐν ἐπιτολῇ δημοσιευθείσῃ ἐν τῇ Σημείῳ, ὅτι ὑποπτεῖται ὅλον τινὰ· δὲν πιστεύει δὲ ὅτι ὁ κ. Tanner ἐλάμβανε μόνον ὕδωρ, ἀλλ' ὅτι ἐποίησε χρῆσιν καὶ ἀρεψήματος κατὰ ἡτέου. Ἰατρικῆς τῆς ἐφημερίδος ἀναφέρει περιστασίας, καθ' ἃς ἄνθρωποι ἔζησαν ἐπὶ πολλὰς ἐβδομάδας ἐντελῶς ἄσιτοι. — Ἡ Illustration, ἐν τῷ φύλλῳ αὐτῆς τῆς 31 ἰουλίου, δημοσιεύει τὴν εἰκόνα τοῦ ἰατροῦ Tanner.

— Οἱ Ἰάπωνοι, γράφει ὁ Αἰὼν, ἔχουσιν ἔκτακτον πρὸς τὸ ἐκπαιδεύεσθαι τάσιν καὶ εὐκολίαν εἰς τὸ μανθάνειν, ἀπὸ τινῶν δ' ἐτῶν ἡ πνευματικὴ ἀνάπτυξις αὐτῶν ἐβάδιε ταχύτατα. Ἐν Τοκίῳ ὑπάρχουσι πλείστοι βιβλιοπῶλαι, ἐφ' ἅπασαν δὲ τὴν Ἰαπωνίαν πρὸ πολλοῦ εἰσὶν ἰδρυμένοι βιβλιοθηκαὶ δημόσιαι. Ἐν ἔτει 1872 ἰδρύθη ἐν τῇ πρωτεύουσῃ

ΓΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1196.

Ἡ διάμετρος τῶν πεντάγραμμων εἶνε 37 χιλιοστά τοῦ μέτρου, ἡ δὲ τῶν μονογράμμων 23 χιλιοστά.

Πόσα πεντάγραμκα καὶ πόσα μονογράμκα δύνανται ν' ἀποταλέσσωσιν ἐν μέτρον;

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 28 Ἰουλίου 1880.

* Γ.

1197.

Μῆ ἀπορῆς. Τετράμελον σῶμα παρουσιάζω.

Εἶμαι τὸ αἶτιον ἐξ οὗ ὁ γέλωσ παρορμαῖται,

Ἐμέ δ' ἂν μεταχειρισθῆς τὰς λύπας θυσιάζω,

Κι' ἂν τάμης μου τὴν κεφαλὴν πρὸ ὀφθαλμῶν δρῶται

Ὁ γόνος τῆς παρακοῆς τῆς πρωτοπλάστου κ' ἐκίνη,

Ὁ γόνος ὅστις πάντοτε κοσμεῖτ' ὑπὸ ὀδόνης.

Ε. Κ.

ΛΥΣΕΙΣ

1190.

Ἀρχεῖον ἑκαλεῖτο παρὰ τοῖς Ἕλλησι τὸ μέγαρον, ἐνθα ἔκειον οἱ τῆς πόλεως ἄρχοντες καὶ οἱ προϊστάμενοι δημοτικῆς τινος διαχειρίσεως· ἐπειδὴ δὲ ἐνταῦθα ἐφυλάσσοντο παντοῖα γράμματα δημόσια, ἐσημναιε κατόπιν καὶ τὸ κοινῶς λεγόμενον χαρτοφυλάκιον· ἐν ταύτῃ δὲ τῇ ἐνοσίᾳ, διὰ τῆς λατινικῆς μεταφράσεως archivium, μετεβιβάσθη ἡ λέξις εἰς πλείστας γλώσσας εὐρωπαϊκᾶς archive. Ἄλλ' ἐὰν ἔμεινεν ὁ αὐτὸς σχεδὸν ὁ λεκτικὸς ὄρος, τὸ πρᾶγμα ἡλλουῖτο οὐσιωδῶς. Τὰ παρ' ἡμῶν ἀρχεῖα εἶνε πράξεις ἐγγραφῶν ἢ ἐντυποῖ ἐπὶ χάρτου ἢ περγαμνῆς, κατατεταγμένα ἐντὸς φακέλων ἢ φυλίων θηκῶν, δι' ὧν ἀπαρτίζεσται ὁλόκληρος βιβλιοθήκη. Ἄλλως εἶχε τὸ πρᾶγμα παρὰ τοῖς ἀρχαίοις. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Νέρωνος συνέβησαν ἐν Ῥώμῃ στάσεις, φόνοι καὶ θεινόνταται πυρκαϊαί, ἀποτεφρώσασαι πρὸς τοῖς ἄλλοις τὸ Καπιτώλιον, τὴν ἱερὰν ἐκείνην ἐστίαν τοῦ θεοσκεύματος τοῦ κυριάρχου λαοῦ, ἐνθα ἀπέκειντο νόμοι, ψήφισματα, συνθήκαι, ἀπολογισμοὶ κ. λ. Μετὰ πολλὰς καὶ κοπώδεις ζητήσεις, αἱ ὁ νέος αὐτοκράτωρ Οὐεσπασιανὸς διενήργησεν ἐν ταῖς πόλεσι καὶ ταῖς κώμασι τῆς Ἰταλίας καὶ ἐν ταῖς ἐκτὸς ἐπαρχίαις, ἀντεγράψασαν ἐπ' ὄρειχαλκῶν πινάκων περὶ τὰ τριεχθρία δημόσια γράμματα, οἷα ἦσαν καὶ τὰ πρότυπα (tabulae), οὗτω δὲ συνέστη τὸ γραμματοφυλάκιον (tabularium), τὸ κληθὲν ὑπὸ τοῦ Συστηνίου καλλίστη πηγῇ τῆς κυβερνητικῆς καὶ διαχειριστικῆς ἱστορίας τοῦ Ῥωμαϊκοῦ κράτους. Ἀληθεύει ὅτι οἱ Ῥωμαῖοι εἰς ἄλλας παντοσείδεις χρείας ἐχρῶντο περγαμνῆς διφθέρας ἢ χάρταις· τοὺς νόμους ὁμως καὶ ἄλλας ἐπισημοὺς πράξεις ἐχάρασσον ἐπὶ μεταλλῶν πινακίδων. Τὴν αὐτὴν μέθοδον μετήρχοντο οἱ Ἕλληνες καὶ οἱ κατὰ τὴν δοτικὴν Ἀσίαν ἰσχυροὶ αὐτῶν γείτονες, οὖν ταύτῃ τῇ διαφορᾷ, ὅτι οἱ ἐν Συρκοῦσαις, Τάραντι καὶ Ἀθήναις ἐχρῶντο ὕλην τῶν μνημιωτέρων ἄμα καὶ εὐνομιτέρων, ταῖς ἐκ μαρμάρου στήλαις. Τὸ μάρμαρον ἀνίστατο πρὸς πᾶσαν ἐπήρειαν τοῦ χρόνου καὶ τῆς ἀτμοσφαιρας· ὁ ὄρειχαλκος τοῦναντίον ὤξειδοῦτο μὲν καὶ ἐπὶ ὕγραυ ἑδάφους ἰσάμενος, ἐτέκετο δὲ πολλὰκις εἰς ἀπεργασίαν ἀγγυῶν, σκευῶν, νομισμάτων καὶ δὴ καὶ ὀπλῶν· τούτου ἕνεκα μυριάδες ἱστορικῶν σελίδων ἐν Ἑλλάδι ἐσώθησαν ἐπὶ μαρμαρίνων στήλων, μολίς δὲ ἑκατοντάδες τινὲς ἐπὶ μετάλλου. Ἐκ τῶν τελευταίων τούτων ἀπέκειντο ἐν τῷ Καπιτωλίῳ πλείσται ἄδεια στρατιωτικαί, χορηγοῦσαι τὴν ἰθαγένειαν εἰς ἄλλοδαποὺς στρατιώτας, οἵτινες ἀπελάμβανον παρὰ τῆς ἀρχῆς πλείονα ἢ ὀλιγώτερα προνόμια εἰς ἀμοιβὴν τῶν υπηρεσιῶν τῶν. Τὰ γραμματοφυλάκια λοιπὸν ἐν Ἑλλάδι καὶ Ἰταλίᾳ πολλῶν διέφερον τῶν καθ' ἡμᾶς ἐν Λονδίνω καὶ Παρισίαις. Αἱ ἀΐθουσαι τῶν ὁμοιάζον τοῖς παρ' ἡμῶν ἐπιγραφικαῖς μουσεῖοις, ἐνθα αἱ ἐπιγραφαὶ εἶναι ἐγκεκολλημέναι ἐν ταῖς τοίχοις, ἢ προσηρημέναι εἰς τούτους, ἢ κρέμανται οὕτως, ὥστε νὰ ὑπάρχη δυνατὴ ἡ ἐκατέρωθεν ἀνάγνωσις. Περιέργον εἶδος δημοσίων γραμμάτων ἐν Ἀσσυρίᾳ ἦσαν κύλινδροι ἐξ ὀπτῆς γῆς, οἵτινες ἐνεχαράσσοντο γράμμασι πρὶν ὀπτηθῶσιν, εἶτα δὲ τιθέμενοι εἰς κλίβανον ἐλάμβανον τοιαύτην στερεότητα ὥστε ἔμμενον ἀλώθητοι ὅλας χιλιετηρίδας. Ἐπὶ περιεργότερον δὲ, ὅπου ὁ χάρτης ἦτο σπανιώτατος, κενεῖται τὸ ἔθιμον τοῦ γράφειν διὰ καλῆμου καὶ μελάνης λογοδοσίας καὶ δὴ οἰκειακᾶς ἐπιστολᾶς ἐπὶ κλασμάτων ἀγγυῶν ἐκ πλίνθων. Ἐπὶ τῶν κλασμάτων τούτων, ὧν πολυάριθμα σώζονται ἐν Παρισίαις, ἔγραφον τὰς παραλαβὰς οἱ Ῥωμαῖοι ἐπίτροποι ἐν τῇ ἀνω Αἰγύπτῳ, παραδίδοντες τὸν

μισθὸν τοῖς στρατιώταις κατὰ τὴν α' καὶ β' ἀπὸ Χριστοῦ ἑκατονταετηρίδα.

Τὸ κατ' ἐξοχὴν ταμειυτήριον παντοσείων γραμμάτων δημοσίων εἶνε ἡ Αἴγυπτος. Ἐν ναοῖς, ἐν μεγάροις καὶ στήλαις ἐτηρήθησαν ἀρχαιότατα ἀθεντικὰ μνημεῖα, ὧν προεξάρχει ἡ συνθήκη τοῦ Ῥαμφῆ Μαίμουν, προγενεστέρα τοῦ Μωυσαίου. Τὰ ἀπὸ τῆς ἑλληνικῆς κατακτήσεως δίγλωσσα μνημεῖα συνεδάλοτο πλείστον εἰς τὴν ἐρμηνείαν τῶν ἱερογλυφικῶν. Οὕτε Ἀσσυρία, οὕτε Ἑλλάς, οὕτε Ἰταλία ἀθρόαι παρέσχον ὅσα ἡ Αἴγυπτος μετέδωκεν ἡμῖν μυριάδας ἐνελημάτων παπύρου μετὰ διαφόρων ζωγραφικῶν θερησκευτικῶν τε καὶ ἱστορικῶν. Τὸ πρῶτον ἐνεῖλημα ἐκόμισεν εἰς Ἰταλίαν τῷ 1780 περιηγητῆς, ἀγοράσας αὐτὸ παρὰ φελλάχων, οἵτινες εἶχον ἀνακαλύψει κειώτιον ἀπὸ ξύλου συκομορέας μετὰ 40 τοιούτων τιμαλῶν κειμηλίων. Ὁ περιηγητῆς, πτωχὸς ὢν, δὲν εἶχε νὰ ἀγοράσῃ πλείονα τοῦ ἐνός· οἱ δὲ φελλάχοι, δελεαζόμενοι ὑπὸ τῆς εὐωδίας τοῦ καιομένου παπύρου, ἐπλήρωσαν αὐτοῦ τὰς καπνοσύριγγας τῶν! Τί δὲ παρῆχε τὸ πρῶτον ἐκεῖνο ἐνεῖλημα; Κατάλομον ἐργασιῶν, ἀχοληθέντων εἰς τὴν διάρτησιν τοῦ ἰσθμοῦ τοῦ Σουέζ!

[Ἐξ ἀναγράμματος τοῦ φιλέλληνος καθηγητοῦ κ. Egger].

1191.

1192.

Βοήθειαν! — Τίς μὲ καλεῖ; — Ἐγὼ... ἡ δυστυχία. — Ἐφθασα. — Σὺ, πῶς λέγεσαι; — Ἐγὼ εἶμ' ἡ Γαλλία. Ἐν Ἀθήναις, τῆ 28 Ἰουλίου 1880. * Κ. Βοήθεια! — Πῶς λέγεσαι; — δεινὴ Ταλαιπωρία! — Ἐφθασα, Ἐφθασα. — Καὶ σὺ πῶς λέγεσαι; — Γαλλία. Ἐν Ἀθήναις, Ἰούλιος 1880. ** Φ.

1193.

Εἶνε τῇ ἀληθείᾳ μοναδικὸν πρᾶγμα ἡ ἀγνωμοσύνη τῶν ἀναγνωστῶν. Οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἠσθάνθη ποτὲ καὶ τὴν ἐλαχίστην εὐγνωμοσύνην πρὸς συγγραφέα, ὅστις ἐστηρήθη αὐτὸς τὸν βουν, δια νὰ τὸν ἐπιδαφιέσῃ εἰς τοὺς ἀναγνώστας του.

1194.

Table with numbers and symbols arranged in a grid, possibly a magic square or a puzzle.

1195.

451 μῆλαι αἵτινες ἔχουσι 3157 μῆλα
287 ἀπίδες " " 3157 ἀπίδια
611 ῥοδακινεῖαι " " 3055 ῥοδακινια.
235 βερυκοκκεῖαι " " 3055 βερύκοκκα.